

arătat că atunci când și noi ne aflăm în ciclul ispitei, așa să înfruntăm atacul diavolului, prin rugăciune. Dar și înainte de cyclon, în ceas de liniște și înainte de a ne găsi ispita, Hristos ne-a recomandat: „*Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită*” (Luca 22, 40). De aceea să ne rugăm și anticipat – preventiv. De altfel și în rugăciunea domnească, cunoscutul „*Tatăl nostru*”, ne învață să zicem: „*Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean*” (Matei 6, 13).

Iar a treia armă, pe care o recomandă Hristos, este postul. Însuși Domnul a postit în pustie și a biruit cele trei ispite ale diavolului. Proorocii au postit, apostolii au postit, mucenicii au postit, cuvioșii și pustnicii înainte de toate au postit. Postul subțiază simțurile, ajută în rugăciune, smerește trupul și cugetul trupesc, întărește duhul, face pe om disponibil sau osârduitor în împlinirea poruncilor lui Dumnezeu, atrage Harul lui Dumnezeu, alungă atacurile demonice, face minuni. Desigur că nu înțelegem postul doar de bucate; înțelegem postul și de patimi. Așadar, să nu disprețuim și această armă atât de decisivă.

Creștinul însă are și alte arme împotriva celui viclean. După jertfa lui Hristos, prin care satana a fost biruit, pe lângă cele trei arme pe care le-am amintit, Biserica învață că Domnul ne-a dăruit și o altă armă împotriva celui viclean. Și aceasta este cinstita Lui Cruce. De aceea, într-o frumoasă cântare, noi ortodocșii cântăm: „*Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta ai dat-o nouă; că se îngrozește și se cutremură nesuferind a căuta spre puterea ei, că morții i-a sculat și moartea o a surpat. Pentru aceasta ne închinăm Îngropării Tale și Învierii*”. Zice: Ne-ai dat, Doamne, armă împotriva diavolului Cinstita Ta Cruce; și, într-adevăr, diavolul se îngrozește și tremură, nesuferind să vadă puterea ei. Pentru că Crucea înviază pe cei morți și zdrobește moartea. De aceea și noi, Doamne, ne închinăm Îngropării și Învierii Tale. Așadar, să ne însemnăm cu semnul crucii zicând: „*Iisus Hristos biruiește*”.

În sfârșit, să-l întrebăm și pe unul din cei care au luptat cu diavolul și l-au biruit. Să-l întrebăm, de pildă, pe Sfântul Antonie, să ne spună: Ce armă a folosit? Sfântul Antonie

Pecerska, foto

răspunde: „*Am văzut*” – zice – „*cursele diavolului întinse pe pământ și am zis înfricoșat: Cine poate să le învingă pe acestea? Și atunci am auzit un glas: Cel care are smerenie*”. Cel smerit se află sub umbrela ocrotitoare a harului dumnezeiesc și respinge orice atac demonic.

Să nu trăim în neștiință. Să nu trăim în nepăsare, nebănuind ce se întâmplă în lume. În jurul nostru și în noi are loc o luptă, o luptă duhovnicească. „*Războiul nevăzut*”, cum zice Sfântul Nicodim Aghioritul în renumita sa carte cu același nume, pe care v-o recomand să o citiți. Iar Apostolul Pavel lămurește: „*lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor, împotriva stăpânilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, care sunt în văzduh*” (Efeseni 6, 12). Gloanțele ca ploaia. Cad capete! Dușmanii cei nevăzuți întreprind atacuri în fiecare ceas și în fiecare clipă. Suflete nemuritoare sunt în pericol. De aceea și noi să fim priveghelnici. Nu la somn, ci la arme, la armele cele duhovnicești! În această luptă Hristos nu ne-a lăsat fără arme. Duh este vrăjmașul, duhovnicești sunt și armele împotriva lui. Am enumerat cinci arme, care constituie o desăvârșită panoplie duhovnicească: credința, rugăciunea, postul, smerenia și Cinstita Cruce. Dacă vom folosi aceste arme, atunci vrăjmașul va fi biruit și se va împlini cu fiecare din noi acel cuvânt triumfător a lui Hristos: „*Am văzut pe Satana ca un fulger căzând din cer*” (Luca 10, 18). Amin.

(Miroplitului Augustin de Florina,
traducere: Frăția Ortodoxă Misionară
“Sfinții Trei Noi Ierarhi”, sursa: „Kyriaki”,
Atena)